

In Memoriam

Alex Huibers

23 SEPTEMBER 1963 –

22 MEI 1999

Alex Huibers was een gedreven mens. Hij studeerde rechten en theologie, en beide vakken waren hem lief. *Jurist en ethicus*, zo omschreef hij zichzelf als hij zich voorstelde aan (zakelijke) relaties. Zijn kennis van het recht was breed: in zijn werkend leven hield hij zich vooral bezig met gezondheidsrecht. Tijdens zijn studie had hij een bijzondere belangstelling voor Romeins Recht en als student assistent trachtte hij die op anderen over te brengen.

Ook in politiek opzicht liet hij zich niet onbetuigd. Hij werkte als fractiemedewerker voor het CDA in Utrecht, en maakte van 1987 tot en met 1996 deel uit van de redactie van Christen Democratische Verkenningen. Ook was hij lid van de commissie die in opdracht van het Wetenschappelijk Instituut voor het CDA het gezaghebbende rapport *Genen en Grenzen* (Een christen-democratische bijdrage aan de discussie over de gentechnologie mei 1992) heeft geschreven.

Vanaf het eerste begin, nu 12 jaar geleden, was Alex betrokken bij het Centrum voor Bio-ethiek en Gezondheidsrecht (CBG) van de Universiteit Utrecht. Als manager en docent was hij gezichtsbepalend voor het Centrum. Naast deze functies bij het CBG werkte Alex als senior adviseur bij ZorgConsult Nederland.

Zijn hart ging uit naar de kwaliteit van de gezondheidszorg. In de afgelopen jaren heeft hij talloze trainingen gegeven aan uiteenlopende groepen professionals uit de gezondheidszorg en ethische commissies in zorginstellingen. Deze cursussen gingen vaak over methoden en technieken van ethische reflectie of over *moral management*. Als docent straalde hij zoveel energie uit dat zijn toehoorders niet konden wachten om aan de slag te gaan. Hij zag het als zijn missie om mensen bewust te maken van de ethische aspecten van hun werk en de mogelijkheden om die te beïnvloeden. Hij streefde ernaar om hen concrete en direct toepasbare instrumenten aan te reiken. Ook als adviseur beperkte Alex zich echter niet graag tot de ethiek alleen en verzorgde hij bijvoorbeeld ook trainingen over strategische vraagstukken, visie-ontwikkeling, interne communicatie en organisatiecultuur. Zelf was Alex lid van de ethische commissie van de Daniel den Hoedkliniek en van de ethische commissie van de faculteit Sociale Wetenschappen (Universiteit Utrecht). Bovendien maakt hij deel uit van het bestuur van de Stichting METAC, een stichting voor toetsing van medische wetenschappelijk

onderzoek bij mensen. Zijn laatste project was het (samen met collega's) schrijven van een preadvies voor de Nederlandse Vereniging voor Bio-ethiek (NVBE). 'Ethiek in commissie' is de titel van het advies en bij de totstandkoming ervan speelde Alex' kennis en ervaring met het opzetten en functioneren van ethische commissies een belangrijke rol. Alex inspireerde velen door zijn scherpe, kritische geest en creatieve ideeën. Alex kon met collega's van het CBG 'even rond de tafel kruipen om wat nieuwe dingen te bedenken'. Dat resulteerde vaak in meerdere voorstellen voor derde geldstroomonderzoek. In zijn rol van manager was hij een steunpilaar. Zijn betrokkenheid bij ons werk was opvallend. Ondanks zijn drukbezette agenda konden zijn collega's spontaan bij hem terecht voor advies, commentaar of gewoon een gesprekje. Alex leunde dan achterover in zijn stoel op het secretariaat van het CBG en nam dan ruimschoots de tijd. Hoewel het niet in de eerste plaats tot zijn taken behoorde, probeerde Alex altijd onderzoek te

ALEX HUIBERS

doen. Daaruit vloeiden publicaties voort over onderwerpen als normen en waarden in de zorg, goed hulpverlenerschap, medische experimenten, beleid en ethiek en medische beslissingen rond het levenseinde bij mensen met een verstandelijke handicap. De artikelen verschenen in wetenschappelijke en vaktijdschriften, maar ook in dagbladen. In Christen Democratische Verkenningen schreef hij regelmatig vanuit een communitaristisch perspectief artikelen en columns over de gezondheidszorg.

Een klein jaar geleden werd duidelijk dat Alex kanker had, een Non-Hodgkinlymfoom. Met goede moed en vol vechtlust begon hij aan een reeks chemokuren. Deze leken het gewenste effect te hebben en dat stemde ons hoopvol. Zijn werk ging zoveel mogelijk door. Vlak voor kerstmis sloegen de betrekkelijk goede vooruitzichten om in slechte, omdat er uitzaaiingen gevonden werden. Op 22 mei overleed hij. Samen met zijn vrouw Hetty en zoontje Joost hebben velen op 27 mei afscheid van hem genomen tijdens een rouwdienst in de Domkerk te Utrecht.

Ghislain van Thiel, Centrum voor Bio-ethiek en Gezondheidsrecht